

Forsørgelsesvæsen« II, der er afgivet af det derom nedsatte Udvalg, jfr. dettes som Bilag 5 aftrykte Betænkning, se Sp. 3537—82.

§ 241 indeholder Hovedbestemmelsen i § 63, Stk. 1, men foruden at den fastslaaer Retsprincippet, er den i 2 Henseender mere udtømmende. For det første medtages ogsaa Børn under 14 Aar i Egenskab af Bipersoner, medens Børn over 14 Aar i Henseende til fortsat Sygekassehjælp er ligestillet med andre Sygekassemedlemmer, forsaavidt deres legale Forsørgers Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger højere end de sædvanlige Grænser; Reglerne bliver saaledes paa dette Omraade udtømmende. Udvalget har i sin Betænkning, se Sp. 3565, udtalt, at det ikke mener, at Bestemmelsen i § 192, Stk. 2, i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II om, at Hjælp til Børn over 14 Aar udbetales Forsørgeren, bør medtages. Man har dog optaget den anførte Bestemmelse i Forslaget, idet man anser det for stridende mod almindelige Retsgrundsætninger at lade Børnene selv modtage Pengeydelse.

Det er derhos i Overensstemmelse med Praksis fastslaaet, at der kan ydes fortsat Sygekassehjælp, selv om ikke alle Arter af Hjælp fra Sygekassen er opbrugt.

Til § 242.

I denne Paragraf angives de Betingelser, der skal være opfyldt, for at Retten til fortsat Sygekassehjælp indtræder.

Nr. 1 er i Overensstemmelse med Fattiglovens § 63, Stk. 1, dog at Formuleringen er som andre tilsvarende Steder i Forslaget;

Nr. 2 svarer ligeledes til den nugældende Regel, dog at Fattighjælp er ændret til Kommunegæld eller Fattighjælp;

Nr. 3 bryder med tidligere Praksis, hvorefter fortsat Sygekassehjælp ogsaa kan ydes, hvis Vedkommende ikke længer er Medlem af en Kasse, uanset af hvilken Grund Medlemsretten er ophørt. Man maa formene, at naar Hjælpen skal ydes som en Ret, maa det ogsaa kræves, at vedkommende har gjort, hvad han kunde fra sin Side, derunder navnlig at han har bevaret Medlemsret (hvilende Medlemsret, jfr. Folkeforsikringsforslagets § 20, Stk. 2). Som Følge heraf bortfalder den af Udvalget under g) opstillede Betingelse, se Sp. 3543;

Nr. 4 afløser det hidtidige Skøn over Trangen;

Nr. 5 fastslaaer i Overensstemmelse med Praksis, at Hjælp ogsaa kan ydes, hvis Sygdommen er opstaaet efter Sygekassehjælpens Ophør;

Nr. 6 er en Skærpelse i Forhold til nugældende Regler, men i Overensstemmelse med Ordningen af tilsvarende Forhold i Forslaget;

Nr. 7 svarer til nugældende Regler.

Til § 243.

Der henvises til Udvalgets Bemærkninger Sp. 3567 til den tilsvarende Bestemmelse (Udvalgets § 193).

Til § 244.

Reglerne i Stk. 1—3, der i det væsentlige bygger paa Praksis, tilsigter at klare de mange Tvivlstilfælde, der vil kunne opstaa ved Omsætning af Sygekassehjælp til kommunal Hjælp.

Stk. 4 er indsat under Hensyn til Folkeforsikringsforslaget § 18, Stk. 1, Nr. 4.

Der henvises til Udvalgets Bemærkninger Sp. 3567 til den tilsvarende Bestemmelse (Udvalgets § 194). Man kan tiltræde de Betragtninger, der ligger til Grund for Udvalgets Indstilling om, at der optages en Bestemmelse svarende til Stk. 4. Man kan i nogen Grad ogsaa tiltræde de Betragtninger, der har ført til, at Udvalget har indstillet, at Udgifter til Insulin og lign. refunderes af Statskassen. Naar man ikke har optaget en Bestemmelse herom i Forslaget, skyldes det ikke en Underkendelse af paagældende Præparaters store Betydning, men Hensynet til, at Statsrefusionen vedrører enkelte store Omraader, medens Refusion for de mange smaa Ydelser undgaas, hvor det ikke ifølge Sagens Natur er systematisk paakrævet.

Til § 245.

Bestemmelsen tilsigter saavidt muligt at fjerne praktiske Vanskeligheder ved Administrationen af disse ofte vanskelige Sager. Der henvises til Udvalgets Bemærkninger Sp. 3569 til den tilsvarende Bestemmelse (Udvalgets § 195).

Til § 246.

Bestemmelsen tilsigter at gøre det muligt for det sociale Udvalg at fravige de gældende Regler i Tilfælde, hvor dette vil kunne bevirke, at vedkommende hurtigere genvinder sin Arbejdsevne.

Til § 247.

§§ 247—49 afløser Bestemmelserne i Fattiglovens § 63, Stk. 2—3, og her gør sig tilsvarende Betragtninger gældende som an-